ଶ୍ରୀରାମ ଝୁନଝୁନୱାଲା

ବନାମ

ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

1961 ମେ 4.

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, କେ. ସୁବ୍ବା ରାଓ, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଖଣି ଲିଜ୍ -ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ 83.18 ଏକର ଜମିରେ ଖଣି ଖନନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଆଦେଶରେ ସଂଶୋଧନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳରୁ 32 ଏକର ଜମି ପାଇଁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସୀମିତ ରହିବା ଉଚିତ । 32 ଏକର ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା 3 କୁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ 3 ନମ୍ବର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 32 ଏକର ଜମି ପାଇଁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଦେଶ କରିଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଦେଶ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ । ବିଶେଷ ଅନୁମତିରେ ଆବେଦନ କଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରଦ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 236/1959 ।

1954 ମସିହାର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 232 ରେ ପୂର୍ବତନ ନାଗପୁର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 1956 ଫେବୃଆରୀ 24ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ *ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଜି. ଜେ. ଘାଟେ ଏବଂ ନୌନୀତ ଲାଲ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2ଙ୍କ ପାଇଁ *ଭାରତର ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର୍-ଜେନେରାଲ୍ ଏଚ୍. ଏନ୍. ସାନ୍ୟାଲ୍, ପି. କେ. ଚାଟାର୍ଜୀ ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ପାଇଁ *ବି. ପି. ମାହେଶ୍ୱରୀ* ।

1961ମସିହା ମେ ମାସ 4 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରଘୁବର ଦୟାଲ - ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ କୁ ଖାରଜ କରି ନାଗପୁର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ । ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରଘୁବର ଦୟାଲ

1950 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 9 ତାରିଖରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୌଜା ସେଓନି ଭୋଣ୍ଡକିର ଖସରା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ନେଇ ଗଠିତ 83.18 ଏକର ଅଞ୍ଚଳରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ଖଣିଜ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର 1951 ଜୁନ୍ 18 ରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

1951 ଏପ୍ରିଲ 21ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଉପରୋକ୍ତ 83.18 ଏକର ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରୁ 32ଏକରରୁ ଅଧିକ ଖଣିର ବନ୍ଧକ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । 1951 ଅକ୍ଟୋବର 20ରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପୂର୍ବରୁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇସାରିଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା ।

1951 ନଭେମ୍ବର 26ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ 1949 ର ନିୟମ 57 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

1952 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5 ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି କହିଥିଲେ ଯେ 83.18 ଏକର ଜମି ଉପରେ ଆବେଦକଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ଏପରି ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ 51.18 ଏକର ଅବ୍ୟବହୃତ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ 32 ଏକର ଅଞ୍ଚଳ ପୂର୍ବରୁ ମେସର୍ସ ଆକବର ଅଲି ମୁନୱାର ଅଲିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଏକ ଖଣି ଲିଜ୍ ଅଧୀନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃଅନୁଦାନ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଖଣି ଖନନ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ 1951 ଜୁନ 18ରେ ଦେଇଥିବା ଏହାର ଆଦେଶରେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ କେବଳ 51.18 ଏକରର ଅବ୍ୟବହୃତ ଜମିରେ ସୀମିତ ରଖିଥିଲେ ।

ଏହା ପରେ, 1953 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ, 32 ଏକର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ପାଇଁ ଖଣି ବନ୍ଧକ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 83.18 ଏକର ଜମି ପାଇଁ ଖଣି ଲିଜ୍ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 କୌଣସି ନୂତନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ । 1954 ଏପ୍ରିଲ 30ରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର 51.18 ଏକର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଉପରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ଖଣିଜ ପାଇଁ ଏକ ଖଣି ଲିଜ୍ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ 32 ଏକର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି ମଞ୍ଜୁର କରିନଥିଲେ, ଉପ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁଦେଇଥିବା ଚିଠିରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 57 ଅନୁଯାୟୀ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅଧୀନରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହାର କିଛି ସମୟ ପରେ, 1954 ମେ 17ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କୁ ବିବାଦରେ ଥିବା 32 ଏକର ଜମି ପ୍ରଦାନ କରି, ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରି ଏବଂ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ପର୍କରେ ଆବେଦନକାରୀ ଖଣି ଲିଜ୍ ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ବୋଲି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଜରୁରୀ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ହାଇକୋର୍ଟ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିନଥିଲେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଅସଙ୍ଗତ ହେବ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆବେଦନର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଏକ ଉତପ୍ରେଷଣ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରସତ ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କର ବିବାଦୀୟ 32 ଏକର ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ 32 ଏକର ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଖଣି ଲିଜ୍ ପାଇବାର ହକଦାର ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରାଦେଶିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ ନକରିବା ଯୋଗୁଁ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3କୁ 32ଏକର ଖଣି ବନ୍ଧକ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିପାରିଥିଲେ ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବିଚାର କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଦେଶ ନଥିଲା କାରଣ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ନକରି କିମ୍ବା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଉପରେ ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ନ ଦେଇ ଏହାକୁ ପାରିତ କରିଥିଲା । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ, ଏହି ରୂପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଉଠାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପରିସରଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥାନ୍ତା ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 57 ଅନୁଯାୟୀ 1954 ଏପ୍ରିଲ 7 ତାରିଖର ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାସ୍ କରିବାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୩ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ନଥିଲା, କାରଣ ନଭେମ୍ବର 26,1951 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର 1952 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5ରେ ନିକାଶ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ 1952 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 5 ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିକାଶ କରାଯାଇନଥିଲା । ସେହି ଚିଠିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମତି ପତ୍ରର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ 51.18 ଏକରକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 32 ଏକର

ଅଞ୍ଚଳକୁ ପୁନଃମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଖୋଲା ରଖିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଚିଠିରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନର କିଭଳି ନିକାଶ କରାଯିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇନଥିଲା । ନଥିରେ ଥିବା ଅନେକ ଚିଠିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେବେବି ସମୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିକାଶ କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ବିବେଚନା କରିନାହାନ୍ତି । ସେହି ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ତେଣୁ ଏହା କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 7 ତାରିଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ନଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ 1951ଅକ୍ଟୋବର 20 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ 32 ଏକର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଜମିରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ ଖଣି ବନ୍ଧକର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟଥା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣି ଲିଜ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବନ୍ଧକ ମଞ୍ଜୁର କରିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା ଆଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହାର ଆଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କୁ 32 ଏକର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ପାଇଁ ଖଣି ବନ୍ଧକ ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି ଅନୁଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡିଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି । ଏହା ସେହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରେ ଯାହା ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶ । ଏହି ପ୍ରଭାବୀ ଆଦେଶ ଶେଷରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏବଂ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଆପତ୍ତିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।